

Sygn. akt IV U 1084/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2019 r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania **W. C.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28.06.2018 r. znak (...)

o wysokość emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że w podstawie wymiaru emerytury wnioskodawcy W. C. uwzględnia wynagrodzenie osiągnięte przez wnioskodawcę w okresach:

1. **01.01.1975 r. do 30.04.1975 r. – wynagrodzenie minimalne 4.800 zł;**
2. **01.05.1975 r. do 31.07.1975 r. – 19.728 zł;**
3. **01.08.1975 r. do 31.12.1975 r. – wynagrodzenie minimalne 6.000 zł;**
4. **01.01.1976 r. do 31.05.1976 r. – wynagrodzenie minimalne 6.000 zł;**
5. **01.06.1976 r. do 31.10.1976 r. – 21.543 zł;**
6. **01.09.1976 r. do 31.12.1976 r. – wynagrodzenie minimalne 4.800 zł;**
7. **01.01.1977 r. do 31.01.1977 r. – wynagrodzenie minimalne 1.200 zł;**
8. **01.02.1977 r. do 30.04.1977 r. – 26.779 zł;**
9. **01.05.1977 r. do 30.06.1977 r. – wynagrodzenie minimalne 2.800 zł;**
10. **01.07.1977 r. do 30.09.1977 r. – 26.884 zł;**
11. **01.10.1977 r. do 31.12.1977 r. – 28.487 zł;**
12. **01.01.1978 r. do 30.06.1978 r. – wynagrodzenie minimalne 8.600 zł;**
13. **01.07.1978 r. do 30.09.1978 r. – 31.369 zł;**
14. **01.10.1978 r. do 31.12.1978 r. – wynagrodzenie minimalne 4.800 zł**

II. *umarza postępowanie w pozostałej części.*

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 1084/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.06.2018 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał emeryturę wnioskodawcy W. C. od 01.06.2018 r. uwzględniając przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, którego wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 118,61 %. Jednocześnie pozwany odmówił przyjęcia wynagrodzenia innego niż minimalne za lata 1975- 1978 z powodu braku dokumentów źródłowych.

W odwołaniu od tej decyzji odwołujący W. C. domagał się jej zmiany i uwzględnienia wniosku o przeliczenie przez przyjęcie za lata 1975-1978 otrzymywanego przez odwołującego wynagrodzenia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

C. W. urodzony (...) od dnia 01.12.2008 r. ma przyznane prawo do emerytury (...). W dniu 13.11.2017 r. wnioskodawca złożył wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno- rentowego, przedkładając kartę wynagrodzeń za rok 1979 potwierdzoną za zgodność z dokumentacją archiwalną oraz 4 karty zasiłkowe także pozyskane z Archiwum (...) Urzędu Wojewódzkiego w G. Delegatura Urzędu w Z. ul. (...).

Decyzją z dnia 28.11.2017 r. (...) organ przeliczył emeryturę uwzględniając wynagrodzenie za rok 1979r.

W dniu 15.06.2018 r. wnioskodawca złożył wniosek o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem okresów zatrudnienia od roku 1975 do 1979 oraz przeliczenie świadczenia w oparciu o art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 poz. 1270).

Decyzją z dnia 28.06.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył odwołującemu W. C. od 01.06.2018 r. emeryturę. Do ustalenia emerytury Zakład uwzględnił 35 lat, 11 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata okresów nieskładkowych.

Za okresy zatrudnienia odwołującego od 1975 r. do 1978 r. Zakład przyjął podstawę wymiaru ustaloną od kwoty minimalnego wynagrodzenia za rok:

- 1975 kwotę 14400,00 zł;
- 1976 kwotę 14400,00 zł;
- 1977 kwotę 16000,00 zł;
- 1978 kwotę 18400,00 zł.

dowód: okoliczności niesporne ustalone na podstawie akt emerytalnych

Przedłożone przez wnioskodawcę karty zasiłkowe za lata 1975-1978 pozwoliły na ustalenie wysokości wynagrodzenia odwołującego w spornym okresie w następujący sposób:

1. rok 1975

- 01.01.1975 r. do 30.04.1975 r. – wynagrodzenie minimalne 4800 zł,

- 01.05.1975 r. do 31.07.1975 r. – 19728 zł (wynikający z karty zasiłkowej zarobek za V-VII przyjęty za podstawę do obliczenia zasiłku),

- 01.08.1975 r. do 31.12.1975 r. – wynagrodzenie minimalne 6000 zł.

Wartości 10570 zł, tj. zarobku za okres XI- I przyjętego za podstawę do obliczenia zasiłku za okres od 18.02.1976 r. do 23.02.1976 r. nie przyjęto, z uwagi, iż wartość dotyczy okresu 01.11.1975 r. do 31.01.1976 r. i nie ma możliwości ustalenia dokładnej, wiarygodnej kwoty dotyczącej roku 1975 i 1976.

2. rok 1976

- 01.01.1976 r. do 31.05.1976 r. – wynagrodzenie minimalne 6000 zł,

- 01.06.1976 r. do 31.10.1976 r. – 21543 zł (wynikający z karty zasiłkowej zarobek za VI-VIII 21543 zł, wynikający zarobek za VIII-X w wysokości 20656 zł nie może zostać przyjęty, ponieważ miesiąc sierpień 1976 pokrywa się z okresem VI-VIII i brak możliwości ustalenia jednoznacznie pewnych kwot),

- 01.09.1976 r. do 31.12.1976 r. – wynagrodzenie minimalne 4800 zł,

3. rok 1977

- 01.01.1977 r. do 31.01.1977 r. – wynagrodzenie minimalne 1200 zł,

- 01.02.1977 r. do 30.04.1977 r. – 26779 zł (wynikający z karty zasiłkowej zarobek za II-IV 26779 przyjęty za podstawę do obliczenia zasiłku),

- 01.05.1977 r. do 30.06.1977 r. – wynagrodzenie minimalne 2800 zł,

01.07.1977 r. do 30.09.1977 r. – 26884 zł (wynikający z karty zasiłkowej zarobek za VII-IX 26884 przyjęty za podstawę do obliczenia zasiłku),

- 01.10.1977 r. do 31.12.1977 r. – 28487 zł (wynikający z karty zasiłkowej zarobek za X-XII 28487 przyjęty za podstawę do obliczenia zasiłku).

4. rok 1978

- 01.01.1978 r. do 30.06.1978 r. – wynagrodzenie minimalne 8600 zł,

- 01.07.1978 r. do 30.09.1978 r.- 31369 (wynikający z karty zasiłkowej zarobek za VII-IX 31369 przyjęty za podstawę do obliczenia zasiłku),

- 01.10.1978 r. do 31.12.1978 r.- wynagrodzenie minimalne 4800 zł.

dowód: wyliczenie wynagrodzenia za sporny okres dokonane przez pozwany organ rentowy – k. 70-75 akt

Hipotetyczna wysokość emerytury odwołującego obliczona z uwzględnieniem wskazanego wyżej wynagrodzenia za lata 1975-1978 wyniosłaby 2.526,61 zł.

dowód: zaświadczenie ZUS- k. 70 akt

Po przedstawieniu wyliczenia hipotetycznego emerytury przez pozwany organ rentowy odwołujący wniósł o uwzględnienie dokonanego przez pozwany organ rentowy przeliczenia emerytury uwzględniając niekwestionowane przez pozwanego zapisy w kartach zasiłkowych.

W pozostałym zakresie odwołujący cofnął odwołanie, na co pozwany wyraził zgodę.

protokół rozprawy z dnia 21.03.2019 r. – k. 104 v akt

Sąd zważył, co następuje:

W części, w której odwołujący cofnął ze skutkiem prawnym odwołanie postępowanie należało umorzyć w oparciu o przepis art. 355 kpc.

W pozostałym zakresie odwołanie było uzasadnione.

W toku postępowania przed organem rentowym odwołujący przedstawił karty zasiłków, w których bezpośrednio wskazano wysokość wynagrodzenia w spornych okresach.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z Dz. U. z 2016 r., poz. 887, zwana dalej ustawą emerytalną) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Przepis art. 111 ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi, że wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazany do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia;
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176;
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są dla pracowników zaświadczenia zakładów pracy wystawione według określonego wzoru (na druku Rp7) lub legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca odpowiednie wypisy o okresach zatrudnienia i osiągniętych w tych okresach wynagrodzeniach.

W myśl § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe (Dz. U. z 2011 r. nr 237 poz. 1412 ze zm.) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia postawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Zgodnie zaś z § 22 ust. 1, jeśli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności legitymacja ubezpieczeniowa (pkt 1) i legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia (pkt 2).

W przypadku, gdy nie ma możliwości uzyskania dokumentów wskazanych w przywołanym powyżej rozporządzeniu, możliwe jest przyjęcie wynagrodzenia w oparciu o inne wiarygodne dowody: na podstawie uwierzytelnionych kart wynagrodzeń, list płac, umów o pracę, angaży- przy czym przyjmowane są tylko składki wynagrodzenia, które przysługiwało bezwarunkowo w czasie trwania stosunku pracy tj. wynagrodzenie zasadnicze, stałe dodatki określone kwotowo lub procentowo od znanego kwotowo składnika wynagrodzenia.

Przedłożone przez odwołującego karty zasiłkowe za sporny okres pozwoliły ustalić wynagrodzenie odwołującego w tym okresie za poszczególne miesiące w sposób niewątpliwy. Oczywistym jest bowiem, że zaświadczenie o wysokości zasiłku chorobowego pozwala ustalić wysokość wynagrodzenia w okresie poprzedzającym przyznanie prawa do zasiłku chorobowego. Takich wyliczeń wynagrodzenia dokonał pozwany organ rentowy (k. 70-75 akt) i odwołujący z tym wyliczeniem się zgodził, ograniczając odwołanie do tych niewątpliwych wynikających z kart zasiłkowych wynagrodzeń w spornym okresie.

Wiarygodność kart zasiłkowych nie budzi również żadnych wątpliwości Sądu, i w konsekwencji przedłożone karty zasiłkowe, w zakresie niekwestionowanym przez pozwany organ rentowy stanowią postawę do przeliczenia emerytury wnioskodawcy.

Biorąc pod uwagę powyższe zważania należało w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzec jak w wyroku.